

۱

گزینه ۴ پاسخ صحیح است.

- برای این که تصمیم‌گیری منطقی باشد باید تمام منابع را با تمام هزینه‌های مقایسه کنید و در نهایت به این نتیجه رسید که منافع بیشتر از هزینه‌ها است.
- مقایسه‌ی منافع و هزینه‌ها بخشی از تصمیم‌گیری منطقی است، اما بهترین تصمیم به نوع رویکرد شما بستگی دارد.

۲

گزینه ۳ پاسخ صحیح است.

(الف) درست است.

(ب) نادرست است؛ زیرا تصمیمات عاقلانه، از مقایسه‌ی هزینه‌ها و منافع در هر انتخاب به وجود می‌آید.

(ج) درست است.

(د) نادرست است؛ زیرا در کسب‌وکار شراکتی (و نه شرکت) آزادی عمل محدودتر افراد و تصمیم‌گیری سخت‌تر به دلیل لزوم توافق شرکا، وجود دارد.

(هـ) نادرست است؛ زیرا افرادی که از راه‌های نادرست کسب درآمد می‌کنند، معمولاً دستشان در روستاها و محله‌های کوچک، زود رو می‌شود؛ بنابراین ترجیح می‌دهند به شهرهای بزرگ، کوچ کنند تا آسان‌تر به فعالیت خود بپردازند.

۳

گزینه ۱ پاسخ صحیح است.

(الف) برای پیدا کردن بهترین انتخاب این شخص، باید ابتدا میزان سود سالانه در هر سرمایه‌گذاری مشخص و سپس با هم مقایسه کند تا سرمایه‌گذاری با بیشترین سود، انتخاب گردد. بنابراین خواهیم داشت:

$$\text{تومان } 144,000,000 = 12 \times 12\% \times 1,000,000,000 : \text{سود سالانه سرمایه‌گذاری در بانک}$$

با توجه به میزان سود سالانه هریک از فعالیت‌ها، بهترین سرمایه‌گذاری از نظر سود، بورس اوراق بهادار با سود سالانه ۲۰ میلیون تومان است.

(ب) بهترین انتخاب بعدی شخص با توجه به سود سرمایه‌گذاری‌ها، خرید اوراق مشارکت با سود سالانه ۱۵۰ میلیون تومان است. بنابراین هزینه فرصت انتخاب این شخص (یا ارزش بهترین گزینه بعدی که از دست می‌دهد)، ۱۵۰ میلیون تومان است.

۴

گزینه ۴ پاسخ صحیح است.

(الف) هزینه‌های دررفته، هزینه‌هایی هستند که غیرقابل اجتناب‌اند و قابل بازگشت نیستند. این هزینه‌ها مهم نیستند؛ چون دیگر رفته‌اند و قابل دسترسی نیستند و نباید در انتخاب و تصمیم فرد تأثیری داشته باشند. بنابراین، فقط گزینه ۲ حذف می‌شود.

(ب) یکی از ویژگی‌های مشترک کارآفرینان موفق، «نوآر» بودن آن‌ها است؛ به این معنی که ایده‌ها را به محصولات جدید، فرآیندها و یا کسب‌وکارهای جدید تبدیل می‌کنند.

۵

گزینه ۴ پاسخ صحیح است. بررسی گزینه‌های نادرست:

گزینه ۱: هزینه فرصت یک انتخاب، ارزش بهترین گزینه‌های بعدی است که شما هنگام انتخاب از دست داده‌اید.

گزینه ۲: پس از اولویت‌بندی گزینه‌ها، وقتی اولین اولویت را انتخاب کردیم، بهترین اولویت بعدی، هزینه فرصت انتخاب ما خواهد بود. (البته این اولویت‌بندی‌ها برای اشخاص مختلف، متفاوت است.)

گزینه ۳: کشاورزی در زمین زراعی خود می‌تواند دو محصول گندم یا جو را بکارد. اگر او تصمیم بگیرد در زمین خود گندم بکارد، در این صورت منافع حاصل از کاشت جو صرف‌نظر کرده است و منافع کاشت جو، هزینه فرصت کاشت گندم است.

۶

گزینه ۲ پاسخ صحیح است. دو نوع گسترده از انواع تصمیمات وجود دارد. اولین دسته به یک انتخاب از میان گزینه‌های مختلف می‌پردازد و دسته‌ی دیگر به انتخاب چه مقدار از هر چیز اشاره می‌کند.

۷

گزینه ۱ پاسخ صحیح است. در ارتباط با مفهوم «کمیابی» تمامی گزینه‌ها به‌جز گزینه ۱ درست و منطبق بر واقعیت هستند. گزینه ۱ نادرست است؛ زیرا اگر کشوری منابع بیشتری برای تولید یک کالا یا خدمات اختصاص دهد، منابع کمتری برای تولید کالا و خدمات دیگر برایش باقی می‌ماند.

۸

پول و زمان

۹

اثرگذاری حقه‌های فروش بر تصمیم‌گیری‌ها

۱۰

منابع تولید: ۱- منابع طبیعی (زمین) ۲- نیروی کار ۳- سرمایه

۱۱

عدم توجه به هزینه‌های هدر رفته

۱۲

گزینه ۲ پاسخ صحیح است. هزینه پنهان (= هزینه فرصت) برابر با اجاره سالیانه بنگاه است، زیرا صاحب بنگاه تولیدی می‌توانست به جای تولید در بنگاه آن را به مبلغ ماهانه ۶۲ میلیون تومان اجاره دهد که در حال حاضر از آن صرف‌نظر کرده است. اما باید در محاسبه «سود» یا «زیان» بنگاه لحاظ شود:

$$\text{جمع هزینه‌های تولید} \left\{ \begin{array}{l} \text{تومان } ۶۲,۰۰۰,۰۰۰ \times ۱۲ = ۷۴۴,۰۰۰,۰۰۰ \\ \text{هزینه پنهان } ۷۴۴,۰۰۰,۰۰۰ \\ \text{لحاظ کارگران } ۴,۲۰۰,۰۰۰ \times ۳۰ \times ۱۲ = ۱,۵۱۲,۰۰۰,۰۰۰ \\ \text{هزینه نگهداری ماشین‌آلات } ۷۰,۰۰۰,۰۰۰ \\ \text{مواد اولیه } ۵۶۰,۰۰۰,۰۰۰ \\ ۲,۸۸۶,۰۰۰,۰۰۰ \end{array} \right.$$

هزینه‌ها - درآمد = سود (زیان)

$$\text{سود} \Rightarrow ۸,۶۵۶,۰۰۰,۰۰۰ - ۲,۸۸۶,۰۰۰,۰۰۰ = ۵,۷۷۰,۰۰۰,۰۰۰$$

$$\text{ریال } ۷۰۰ \times ۱۰۰,۰۰۰ \times ۱۲ = ۸۴۰,۰۰۰,۰۰۰ = \text{درآمد}$$

۱۳

گزینه ۲ پاسخ صحیح است.

هزینه‌ها:

$$\text{ریال } ۵۲۸,۰۰۰,۰۰۰ = ۴,۰۰۰,۰۰۰ \times ۱۱ \times ۱۲ : \text{حقوق سالیانه کارگران}$$

$$\text{ریال } ۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰ : \text{مواد اولیه}$$

$$\frac{۱۶}{۱۰۰} \times ۸۴۰,۰۰۰,۰۰۰ = ۱۳۴,۴۰۰,۰۰۰ : \text{هزینه استهلاک سالیانه}$$

$$۲۱۰,۰۰۰,۰۰۰ = ۱۷,۵۰۰,۰۰۰ \times ۱۲ : \text{اجاره‌ی سالیانه}$$

$$\text{ریال } ۹۷۲,۴۰۰,۰۰۰ = ۵۲۸,۰۰۰,۰۰۰ + ۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰ + ۱۳۴,۴۰۰,۰۰۰ + ۲۱۰,۰۰۰,۰۰۰ : \text{مجموع هزینه‌ها}$$

$$\text{هزینه‌ها - درآمد} = \text{سود یا زیان}$$

$$\text{سود یا زیان} = ۸۴۰,۰۰۰,۰۰۰ - ۹۷۲,۴۰۰,۰۰۰ = -۱۳۲,۴۰۰,۰۰۰$$

عدد به‌دست آمده منفی است، یعنی میزان هزینه‌ها بیشتر از درآمد است، بنابراین بنگاه زیان کرده است.

الف) نمودار نشان‌دهنده‌ی مرز امکانات تولید است، مرز امکانات تولید مرزی است بین آنچه یک کسب و کار با منابع موجود و در دسترسش می‌تواند تولید کند و آنچه نمی‌تواند.

ب) اگر تولیدکننده بخواهد در نقطه‌ی B تولید کند، در خارج از مرز امکانات تولید است و با توجه به منابع موجود غیرقابل دستیابی است.

ج) نقطه‌ی A در درون مرز امکانات تولید است اما به‌طور کلی بهتر است یک شرکت به‌جای تولید در درون مرز امکانات تولید، بر روی مرز امکانات، تولید کند.

اقتصاد به ما می‌آموزد که در شرایط کمیابی منابع، چگونه بهترین انتخاب را انجام دهیم.

هزینه‌هایی هستند که به طور آشکار در هزینه‌های اقتصادی قابل مشاهده نیستند ولی دارای اثراتی بر واحد اقتصادی هستند.

سیاست پولی انقباضی

روی مرز امکانات تولید: تولید در این نقطه کارا است.

زیر مرز امکانات تولید: نشان‌دهنده‌ی این است که شرکت یا کشور از بیشترین منابعش استفاده نکرده است. بالای مرز امکانات تولید: با فرض ثابت ماندن منابع، تولید در این نقطه غیرقابل دستیابی است.

گزینه ۴ پاسخ صحیح است.

منافع هر یک از محصولات را محاسبه می‌کنیم:

$$\text{تومان } ۴۵۰,۰۰۰ = ۴۵۰ \times ۱۰۰۰ : \text{گندم}$$

$$\text{تومان } ۴۰۰,۰۰۰ = ۵۰۰ \times ۸۰۰ : \text{جو}$$

$$\text{تومان } ۳۲۰,۰۰۰ = ۸۰۰ \times ۴۰۰ : \text{سیب زمینی}$$

$$\text{تومان } ۲۷۰,۰۰۰ = ۹۰۰ \times ۳۰۰ : \text{پیاز}$$

منفعت بیش‌تر مربوط به گندم است، پس انتخاب محصول با گندم است و هزینه فرصت اولین منفعت صرف‌نظر شده که رقم $۴۰۰,۰۰۰$ تومان مربوط به جو است.

گزینه ۴ پاسخ صحیح است. رشد اقتصادی می‌تواند منجر به افزایش مقدار تولید هر چیزی در کشور شود. بنابراین منحنی مرز امکانات تولید به سمت راست یا بالا منتقل می‌شود. با صرفه‌جویی، سرمایه‌گذاری بیشتر انجام می‌شود و با گذشت زمان، ظرفیت‌های تولیدی توسعه می‌یابند و منحنی مرز امکانات تولید به سمت بالا منتقل می‌شود. البته برای رسیدن به رشد اقتصادی، باید منابعی را که می‌توانست برای ساختن کالاهای مصرفی در زمان حال استفاده شود، برای ساختن انواع سرمایه‌ها و توسعه روش‌های تولید بهتر در آینده، صرف کرد.

